

være nogle, der har sovet lidt i timen, inklusive mig selv, og ikke har forlangt, at det skulle være der.

Men nu er lovforslaget her, og det kan vi kun hilse velkommen, og det var også nødt til at komme så hurtigt, at folk ikke begyndte at spekulere yderligere i det. Så vi er glade for, at hele det her kapitel er ved at være afsluttet, og at man i hvert fald har fået stoppet hullet.

Kl. 16.40

Derfor mener vi selvfølgelig, at hele området nu er ved at være inde i en fase, hvor vi kan sige, at vi nu er ved at være derhenne, hvor vi i hvert fald har de redskaber og får de redskaber, som skal til for at styre sektoren på bedst mulig måde.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg er sådan set enig med Dansk Folkepartis ordfører i en ting, nemlig at det er godt, at man er kommet til vejs ende med sagen. Men jeg synes ikke, at det, der står i det kapitel, som nu er blevet afsluttet, er godt. Der er jo ingen baggrund for, at hr. Jørn Dohrmann i dag kan drage den konklusion, at Det Radikale Venstre synes, at det er helt i orden, man får solgt ud.

Tværtimod er situationen den, at lige siden man startede på det, man kaldte serviceeftersyn af vandsektoren, har man måske i virkeligheden tilskyndet, at de fik gang i salg, som de måske ikke ville have foretaget forskellige andre steder.

Så man kan med lige så stor ret påstå, at det, man har haft gang i, reelt har betydet, at man har skabt den situation, som hr. Jørn Dohrmann meget malerisk beskriver fra sit eget område og fra sin egen kommunalbestyrelse.

Hvorfor ligger pengene bedre i statskassens for – for nu at bruge hr. Jørn Dohrmanns udtryk – end i kommunernes for?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Man skal jo se hele problemstillingen ud fra, at vi altså her har forbrugerne, der i årevis har betalt for et hvile i sig selv-princip; der var ikke nogen, der skulle tjene på vandsektoren. Så er der nogle kommuner, der lige pludselig bliver ret kreative og siger: Hvordan får vi nogle penge i kassen? Inden vi begynder at diskutere loven, kan vi se, at der er nogle kommuner, som arbejder på at sælge de her vandforsyninger, og det kan jeg også nævne eksempler på, hvis man ønsker det.

Derfor synes jeg, at det er ret interessant, at man selvfølgelig får bremset op, så det her ikke bliver ved med at være attraktivt for kommunerne, altså at tage de penge, som reelt er borgernes penge, for det er jo dem, der har betalt for hele sektoren. Det er dem, der har betalt for, at rørene er lagt ned og alle de her ting, og at der er en værdi i sektoren. Den værdi er jo ikke kommet af ingenting. Der er jo nogle, der har betalt det, og det har hvilet i sig selv, og der er ikke nogen, der har tjent på det. Så er det jo, hr. Johs. Poulsen synes, at det er helt i orden, at det er kommunekassen. Der er jeg bare ikke enig.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Tak for svaret, for det var jo et svar, der gik ud på, at pengene ifølge hr. Jørn Dohrmann og Dansk Folkeparti ligger bedre i statskassen end i kommunekassen. Det synes jeg var relativt klart og tydeligt.

Men er det aldrig faldet Dansk Folkeparti og hr. Jørn Dohrmann ind, at man i det her forløb muligvis har skabt en tilskyndelse til, at en række kommuner i virkeligheden kom ind i overvejelser, som de ellers ikke ville have været inde i? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Er Folketinget – jeg kan måske også spørge hr. Jørn Dohrmann og Dansk Folkeparti, men lad mig bare sige det bredt – er Folketinget mere egnet end en kommunalbestyrelse til at afgøre, om det er klogt, at en vandforsyning er på andelshænder eller på kommunale hænder?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det, der er vigtigt for Dansk Folkeparti, er, at pengene ligger i borgernes lommer. Derfor er det jo vigtigt, at man bibeholder hvile i sig selv-princippet, så der ikke er nogen, der lige pludselig begynder at tjene penge på vand. Vi kan ikke bare vælge en ny leverandør af vand, ligesom vi kan af f.eks. el. Hvad angår el, er det jo ligegyldigt, hvem der propper det ind i ledningsnettet, for så kan vi hive det ud igen.

Vandforsyningen er jo meget decentral, hvor man kun har en leverandør, for vi kan ikke have alle mulige til at levere ind i et net. Man ved ikke, hvor man skal finde forureningskilden, hvis det skulle opstå.

Det er et meget komplekst system, og derfor mener vi også, at det ikke er kommunekassen, der skal tjene pengene her; der skal man jo læg-